

PHH foto

Et levende eventyr i fantasiens land Imaginarium

Med en børnehave på opdagelse i fantasiens land

En mørk regnfuld og halvkold morgen her i november ankommer en lille flok børnehavebørn mellem 4 og 6 år med deres pædagoger til Silkeborg Bad, hvor de den næste times tid er inviteret ind i en varm fortryllet eventyrverden af fantasifulde figurer, dukker og dyr, frodige farver og magisk musik. Dårligt er de kommet indenfor og har fået flyverdragter, støvler, huer og vanter af, før de med åbne øjne og munde lader sig forføre af den ukendte fortryllende drømmeverden.

Med venlige ord bliver de budt velkommen af museumsformidleren: *"På museer må I jo næsten aldrig røre ved noget, men her må I lege, pille og røre ved og bruge alle tingene bare I er forsigtige"*. Blidt og "i øjenhøjde" med børnene guider hun dem gennem de mange tableauer, inden hun slipper dem løs i fri leg og hygge. Og hygger sig, det gør de sandelig – ungerne. I "Stalden" med adskillige store heste skal den første pige lige stikke hovedet op i halsen på et stort hestehoved: *"Jeg kan se ud gennem hestens øjne"*, udbryder hun begejstret. På "Loftsrummet" ser en dreng en kostelig bedstefar-dukke siddende i sit lille dukkeværksted og råber spontant: *"Han ser skør ud!"*

Inde i den store fortryllede sal opdager børnene snart "Sti til mytologi" med de mange fantasidyr fra store bløde "fløjlsfisk" med grisetryner til vildkat, hjort, næsehorn, vildsvin, satyr og enhjørning – alle i festlige og strålende farver. Et par af pigerne kaster med store terninger og hopper "Jorden brænder" til et felt med samme farve som terningens opadvendte side, medens andre hurtigt "svømmer" med bækkens strøm på mave-skateboards langs bredden i fantasiens verden og lader sig glide blidt ind under den lille bro og ind i "den blå

lagune": "Wauu! Har du set den der?" peger en dreng op på væggen dekoreret med glubske hvalfisk med skarpe tænder.

Det klassiske skydetelt, som vi kender det fra omrejsende tivolier, kaster både drenge og piger sig med iver over. Men teltet er her forvandlet til en farverig middelalderborg med drabeløge drager, prinsesser og riddere. Og snart har børnene som de gæve riddere eller Sankt Georg'er ladt armbrøsten med svære kugler, som de plaffer de onde ned med. Både piger og drenge er sandelig "mand" for at befri prinsessen!

Hvad er en fantasiverden uden smukke heste? Naturligvis hører heste til her, og de er både rare og bløde, så snart har et par søde piger indtaget arenaen, idet de dog forinden omhyggeligt har taget ridehelmen på. Snart rider de i "Gyngearenaen" ind i drømmeland på vej for at møde deres udkårne prins – er jeg sikker på!

Midt i Imaginarium indbyder barndommens karrusel til en tur. Tre piger har sat sig godt til rette, og snart er to små gentlemen drivkraften til en hyggelig tur i et sindigt tempo. Hvem sagde han, hun, hon? Hvem er passager? Hvem er trækhest? No doubt! Længe leve kønsforskellen!

Et stort trækplaster er også de mange hemmelighedsfulde altmodiske perspektivkasser, som hører en fjern fortid til, og som børnene tydeligvis ved første øjekast ikke er helt klar over, hvad de skjuler. Men der skulle ikke gå mange sekunder, før der både var lys i kasserne og håndtagene i fuld fart snurrede rundt, og gennem det lille glughul i kasserne åbenbares snart små animerede scenerier af landligt dagligliv og cirkusforestillinger. Sandelig en kontrast til børnenes hverdag med vor tids digitale iPad-perspektivkasser!

Den magelige "Jagt-lounge" bød på underlige og sære væsener og dyr til stor undren, dog nok mest for voksne, der kunne more sig over "portrætgalleriets" underfundige tekster til opsatser af f. eks. "Varulv fanget nær Lysbro i 1795" eller "Skelet af ukendt dyr opdaget i 1925".

På vej til "værkstedet" gjorde den gyselige "Ulvens historie" med den søm-dolkede ulv et uudslættelige indtryk på alle børnene, og inden vi får set os omkring, får vi af ivrige børn fortalt den uhyggelige historie om Rødhætte. Meget, meget sødt!

Værkstedet med al dens mekanik var også lige noget. Nysgerrigheden var stor efter at finde ud af, hvordan tingene virkede: Det fascinerende middelalder-ur bygget udelukkende i træ måtte flere af børnene hen for at trække op, og det store halvtrætte pendulur fristede til et lille skub for igangsætning. "Vindmøllen" fik vind i "sejlene", og det lille damplokomotiv med vogne fik sig en ordentlig tur på rutsjebanen. De små marionetdukker gik trippende søndagsspadsreture på gulvet, og dukkebørnene fik en romantisk sejltur i den vuggende sivkurv.

Vildt optaget af de mange og vidt forskelligartede lege og opdagelser er timen gået alt for hurtigt. Det har været en sjælden eventyrlig oplevelse for både børnene, deres pædagoger og undertegnede som "fluen på væggen".

Matej Forman og hans mange tjekkiske medvirkende kunstnere har med det allerbedste af klassisk kunsthåndværk, husflids- og træskærerarbejde og masser af fantasi og kreativitet skabt en vidunderlig fantasiverden, der opfordrer og inspirerer til aktiv leg og medvirken; en genre og et stykke kulturhistorie som ellers synes fuldstændig glemt og forsvundet. Jeg kunne ønske og håbe på, at det kunne inspirere forældre, pædagoger og alle andre barnlige legesjæle til at gøre ligeså.

En stor tak skal lyde til Matej Forman, Kunstcentret Silkeborg Bad og Ulla Dengsøe fra Festival of Wonder, fordi Silkeborg fik lejlighed til at opleve fantasiens land *Imaginarium* – jeg selv endda med de dejlige børn et *levende* eventyr i fantasiens land!

Per Hofman Hansen
November 2019

